

§ 15. Minister Finansów ustali w porozumieniu z Ministrem Kontroli Państwowej i za zgodą Prezesa Rady Ministrów zasady współpracy inspektoratów kontrolno-rewizyjnych z księgowymi rewidentami.

§ 16. Minister Finansów określi w porozumieniu z Ministrem Kontroli Państwowej i za zgodą Prezesa Rady Ministrów tryb i organizację pracy inspektoratów kontrolno-rewizyjnych.

§ 17. 1. Do zakresu działania inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (§ 1) nie należą sprawy kontroli i rewizji finansowej w jednostkach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Spraw Zagranicznych i Kontroli Państwowej oraz w jednostkach gospodarczych podległych innym ministrom, które określi Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Minister Finansów określi za zgodą Prezesa Rady Ministrów organy kontroli i rewizji finansowej oraz zakres ich działania w odniesieniu:

- 1) do jednostek, instytucji i przedsiębiorstw podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych — w porozumieniu z właściwym ministrem i Ministrem Kontroli Państwowej;

2) do instytucji i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego — w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrem Kontroli Państwowej;

3) do pozostałych jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1 — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Kontroli Państwowej.

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. Nr 8, poz. 61).

2. Do czasu wydania przepisów na podstawie § 16 zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Kontroli Państwowej i wszystkim ministrom.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

256

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1954 r.

w sprawie karania przez Państwową Inspekcję Gazowniczą za naruszenie przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84).

§ 2. 1. Państwowa Inspekcja Gazownicza wydaje orzeczenia o karze określonej w art. 8 ust. 1 na podstawie protokołu organu przeprowadzającego kontrolę.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki kontrolowanej;
- 2) nazwisko, imię, stanowisko i adres osoby obwinionej o naruszenie przepisów (nakazów, zakazów);
- 3) wskazanie przepisów (nakazów, zakazów), które zostały naruszone;
- 4) dokładny opis wykroczenia i okoliczności, w których wykroczenie zostało popełnione;
- 5) treść wyjaśnień udzielonych przez osobę obwinioną, a w razie potrzeby — treść wyjaśnień innych osób;
- 6) podpis organu Państwowej Inspekcji Gazowniczej, który sporządził protokół.

§ 3. Państwowa Inspekcja Gazownicza może, gdy stan sprawy tego wymaga, zażądać od obwinionych, od przedstawicieli kontrolowanych zakładów przemysłowych lub jednostek nadzorujących dodatkowych wyjaśnień, przesłuchiwać świadków i biegłych, a także wyznaczyć rozprawę.

§ 4. Przy wymiarze kary należy rozważyć społeczną szkodliwość czynu, okoliczności, w jakich czyn został popełniony, oraz dotychczasowe zachowanie się obwinionego i wysokość jego wynagrodzenia.

§ 5. 1. Od orzeczenia wydanego przez Państwową Inspekcję Gazowniczą osoba ukarana może w terminie dni 14 od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem wnieść odwołanie.

2. Odwołanie powinno być złożone za pośrednictwem Państwowej Inspekcji Gazowniczej.

§ 6. Orzeczenie Państwowej Inspekcji Gazowniczej, od którego nie wniesiono odwołania, oraz orzeczenie zapadłe wskutek wniesionego odwołania jest prawomocne.

§ 7. Kary wymierzone prawomocnym orzeczeniem podlegają ściągnięciu na dochód budżetu Państwa w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 8. Odpis każdego prawomocnego orzeczenia przesyła się do wiadomości jednostki nadzorującej zakład przemysłowy, w którym stwierdzono wykroczenie.

§ 9. Do postępowania w sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu administracyjnym, chyba że rozporządzenie to stanowi inaczej.

§ 10. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz do funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego.

2. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego odpowiadają za wykroczenia określone w art. 8 ust. 1 w trybie dyscyplinarnym.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*